

DÉL-MAGYARORSZÁG

A MAGYAR SZOCIALISTA MUNKÁSPÁRT LAPJA

53. évfolyam, 115. szám

Ára: 70 fillér

Vasárnap, 1963. május 19.

ÖSZINTE SZÓVAL
A TEXTILÜZEMEK
TERMELÉSI
AGITÁCIÓJÁRÓL

AZ ÚJ
FELSŐOKTATÁSI
FELVÉTELI
RENDSZERRŐL

TERVEK
A KÖZÉTKÉZTETÉS
FEJLESZTÉSÉRŐL

A TŰZ
ÉS A VILÁGOSSÁG
IROJA

Kádár János elvtárs találkozott Wladyslaw Gomulka elvtárral

Wladyslaw Gomulka, a Lengyel Egyesült Munkáspárt Központi Bizottsága első titkárának és József Cyrankiewicznek, a Lengyel Népköztársaság Minisztertanácsa elnökének meghívására május 16–18-án Lengyelországban a Mazuri-tavaknál tartózkodott Kádár János, a Magyar Szocialista Munkáspárt Központi Bizottságának első titkára, a forradalmi munkás-paraszt kormány elnöke.

Kádár elvtárs lengyelországi tartózkodása során eszmecsere került sor, amelyen magyar részről részt vett Apró Antal, a Magyar Szocialista Munkáspárt Politikai Bizottságának tagja, a

forradalmi munkás-paraszt kormány elnökhelyettese, Nyers Rezső, a Magyar Szocialista Munkáspárt Politikai Bizottságának póttagja, a Központi Bizottság titkára és Erdélyi Károly külügyminiszter-helyettes. Lengyel részről jelen volt Wladyslaw Gomulka, a Lengyel Egyesült Munkáspárt Központi Bizottságának első titkára, József Cyrankiewicz, a Lengyel Egyesült Munkáspárt Politikai Bizottságának tagja, a Minisztertanács elnöke, Zenon Kliszko, a Lengyel Egyesült Munkáspárt Politikai Bizottságának tagja, a Központi Bizottság titkára, Stefan Jedrychowski, a Lengyel Egyesült Munkáspárt

Politikai Bizottságának tagja, az Országos Tervhivatal elnöke és Marian Naszkowski, a Lengyel Egyesült Munkáspárt Központi Bizottságának tagja, külügyminiszter-helyettes.

A kölcsönös egyetértés szellemében lefolytatott baráti eszmecsere során megbeszéltek a magyar–lengyel kapcsolatok, elsősorban a gazdasági együttműködés további fejlesztésének lehetőségeit, továbbá a nemzetközi helyzetnek a két országot kölcsönösen érdeklő kérdéseit.

Kádár elvtárs és kísérete szombaton délelőtt hazatért Budapestre. (MTI)

A BNV első napja

Szombaton, a Budapesti Nemzetközi Vásár első napján 9 óra tájban a látogatók ezrei várakoztak a Városligetbe a vásárváros kapuinak megnyitására. Ezért a vásár rendezőség — a programtól eltérően — háromnegyed 10-kor utasítást adott a nyitásra.

A vásár első »hétköznapijának« programjában szakmai tapasztalatsere, külföldi és magyar szakemberek találkoztak és néhány sajtótájékoztató szerepel.

A Magyar Tudományos Akadémia kiállításán az akadémiai kiállítási bizottság elnökhelyettese, Zsebők Zoltán professzor bemutatta a sajtó képviselőinek a kiállított tudományos műsereket és ismertette az Akadémia munkájának egyes részleteit.

A Budapesti Műszer- és Gépipari KISZÖV kiállításán

205 féle gépet, műszert láthat a közönség. Békés Miklós, a KISZÖV elnöke elmondta, hogy a szövetség tagszövetkezeteinek évi mintegy egymilliárd forint értékű termékéből 330 millió forint értékű kerül exportra.

A délelőtti órákban több külföldi kormányküldöttség kereste fel a Budapesti Nemzetközi Vásárt.

Szombaton este a nemzetközi vásár alkalmából hazánkban tartózkodó szovjet kormányküldöttség tisztele-

tére G. A. Gjenyiszov, a Szovjetunió budapesti nagykövete a szovjet pavilonban fogadást adott. Megjelent a fogadáson Apró Antal, a Minisztertanács elnökhelyettese, dr. Münnich Ferenc államminiszter, a MSZMP Politikai Bizottságának tagjai, valamint politikai és gazdasági életünk számos képviselője. A fogadáson Rudnyev elvtárs szovjet miniszterelnök-helyettes, a szovjet kormányküldöttség vezetője mondott pohárköszöntőt.

Rudnyev:

A budapesti vásár a világkereskedelem egyik központjává fejlődik

Örömmel látjuk, hogy a budapesti vásár, amely az idei évtől kezdve méltán

vált nemzetközivé, a világkereskedelem egyik nagy vonzerejű központjává fejlődik és a békés egymás mellett élés és az államok közötti szakmai együttműködés ügyét szolgálja.

Az, amit a Magyar Népköztársaság pavilonjaiban bemutatnak, a legmeggyőzőbb módon tanúskodik a szorgalmas, tehetséges magyar nép hatalmas győzelmeiről.

A kereskedelmi kapcsolatok jól fejlődnek országaink között.

A Magyar Népköztársaság az ötödik helyet foglalja el a szovjet áruforgalomban.

Évről évre növekvő mértékben szállít a Szovjetunió Magyarországnak gépeket és berendezéseket, fűtőanyagot, ásványi nyersanyagot és fémeket, s ez nagyjelentőségű abból a szempontból, hogy Magyarország sikeresen teljesíthesse második öt éves tervét. A Magyarországról érkezett áruknak lényeges szerepük van iparunk és közlekedésünk számos ágának a szükséges berendezésekkel való ellátásában.

Ugyanilyen jól fejlődik kereskedelmünk a szocialista tábor többi testvéri országával is.

Igyekszünk bővíteni külkereskedelmünket Ázsia, Afrika és Latin-Amerika gyarmati függőség alól felszabadult országaival. Tartós, objektív alapja van az iparilag fejlett tőkés államokkal való aktív gazdasági kapcsolatoknak is.

Amikor a tőkés államokkal folytatott külkereskedelem fejlesztésére törekszünk, ezt korántsem azért tesszük, mert valamilyen módon függünk tőlük.

Tőrekvésünk mozgatórugója elsősorban a világbéke megszilárdítása.

Végezetül hadd kívánjak a magyar dolgozóknak a szovjet nép nevében további eredményeket a szocializmus építésében és az MSZMP VIII. kongresszusán hozott történelmi jelentőségű határozatok sikeres megvalósításában.

A pohárköszöntőre dr. Münnich Ferenc államminiszter válaszolt.

Ezeket a vásárokat — mondotta többek között — mi nemcsak az üzletkötések szempontjából nézzük, hanem úgy is, mint a békés egymás mellett élés fontos eszközeit.

Nagyra becsüljük a baráti államok külkereskedelmének megjelentését és a kapitalista országok kereskedelmi köreinek részvételét.

A fogadás szívélyes baráti légkörben zajlott le. (MTI)

Szovjet jegyzék a nyugatnémet kormányhoz

Andrej Gromiko szovjet külügyminiszter pénteken átnyújtotta Schollnak, a Német Szövetségi Köztársaság moszkvai ideiglenes ügyvivőjének a szovjet kormány jegyzékét, amely

válasz a nyugatnémet kormánynak a francia–nyugatnémet együttműködésre vonatkozó 1963. március 20-i jegyzékére.

A szovjet jegyzék az 1963. január 22-én megkötött párizsi szerződést

»militarista szövetségként« értékeli a »tizenötök katonai tömbjén belül«.

A szovjet kormány február 5-i jegyzékében tényekkel bizonyította be, hogy az NSZK és Franciaország szoros katonai és politikai szövetségét megteremtő szerződés

mélyrehatóan sérti a béke és biztonság, elsősorban az európai népek békéjének és biztonságának érdekeit. A Német Szövetségi Köztársaság kormányának március 29-i válaszában jobbnak látta megkerülni e kérdés lényegét.

A szövetségi kormány arra hivatkozik, hogy a francia–nyugatnémet katonai-politikai együttműködési szerződést azért kötötték meg, hogy végérvényesen kiküszöböljék a bizalmatlanságot és az ellenségeskedést a két ország kapcsolataiból. »Ha ez valóban így volna, a Szovjetunió — amely kitarítón igyekszik megtisztítani az államközi kapcsolatokat a második világháború maradványaitól — csak üdvözlönné egy ilyen lépést« — hangoztatja a szovjet jegyzék. A továbbiakban megállapítja, hogy a »Német Szövetségi Köztársaság katonai politikájában az utóbbi években

különleges helyet töltöttek be a Bundeswehr rakéta-atomfegyverezésének tervei.

»Ma a Német Szövetségi Köztársaságban úgy tüntetik fel az atomfegyverezést, mint a szuverenitásnak valamiféle kritériumát, amely nélkül állítólag értelmetlen a Német Szövetségi Köztársaságnak, mint önálló, független országnak a léte«. A szovjet kormány hangsúlyozza, hogy »a szuverenitást csak egy olyan kormány hozhatja összefüggésbe a rakéta-atomfegyver birtoklásával, amely a revansizmus eszméinek megszállottja«. A Német Szövetségi Köz-

társaság magas állású személyiségei kijelentik, hogy a francia–nyugatnémet szerződés állítólag a »keletről fenyegető veszély« ellen irányul,

de különben majd hogy nem békeszerződésnek tünteti azt fel. »Az álcázás álcázás marad, és nem képes elplezni azt a veszélyes fejlődést, amelyet a Német Szövetségi Köztársaság és Franciaország kormánya igyekszik ráerőszakolni Európára« — válaszolja erre a jegyzék.

A szovjet kormány szándékos provokációnak minősíti a francia–nyugatnémet együttműködési szerződés érvényének kiterjesztését Nyugat-Berlinre.

Általánosan ismert tény, hogy Nyugat-Berlin sohasem tartozott és nem is tartozhat a Német Szövetségi Köztársasághoz. Az a körülmény, hogy a »Német Szövetségi Köztársaság kormánya felhasználja a város NATO-támaszponttá változtatott területét a más államok ellen irányuló provokációkra és aknamunkára, bizonyítja, hogy

meg akarja hiúsítani azokat az erőfeszítéseket, amelyek egy, a nyugat-berlini helyzet normalizálását biztosító megállapodás létrejöttét célozzák,

a német kérdés békés rendezésének elve alapján.

A szovjet jegyzék megállapítja: az NSZK kormánya

»már nem egy ízben bebizonyította, hogyha számára előnyös,

tud közös nyelvet találni bárkivel, csak a másik német állam képviselőivel nem«.

»Ha az NSZK kormánya az újrafelfegyverkezésre, a katonai tömbök kovácsolására és a Franciaországgal való katonai és politikai együttműködés megszervezésére fordított energiájának csak egy részét is az NDK-val való normális kapcsolat megteremtésére és fejlesztésére fordította volna, akkor bizonyossággal állíthatnánk, hogy a német kérdés békés rendezése, valamint az európai biztonság szélesebb körű problémájának megoldása területén jelentős siker született«.

A szovjet kormány részéről sohasem volt hiány jóakarathban,

és mindig megnyilvánult az a szándék, hogy támogassa bármely kormány bármely olyan konstruktív cselekedetét, amely a béke megszilárdításának ügyét szolgálja. »De a szovjet kormány, magától értetődőleg,

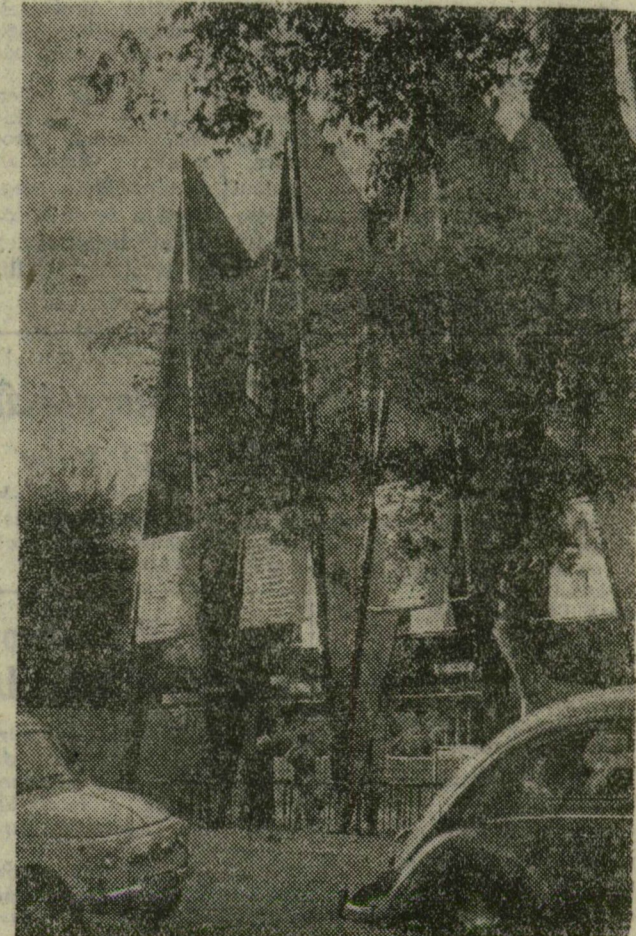
a jövőben sem hűny szemmel afőlött, hogy egyes államok kormányai mézes-mázos szavakat hangoztatnak, miközben ellenséges összeesküvéseket szőnek a békeszerető államok ellen, aláásva a nemzetközi biztonság épületét« — szögezi le a szovjet jegyzék. (MTI)

Eredményesen zárult a kritikusok országos tanácskozása

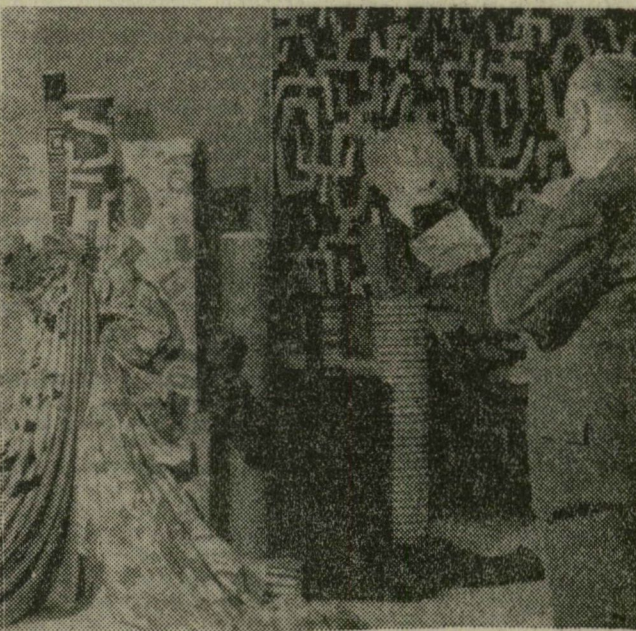
A Magyar Írók Szövetségének elnöksége és a délmagyarországi írócsoport rendezésében az irodalomkritikusok pénteken megkezdett országos tanácskozása tegnap folytatta munkáját a szegedi központi egyetem épületében. A tanácskozás második napján is Tóth Dezső irodalomtörténeti vitaindító referátuma alapján folyt a megbeszélés irodalomkritikánk jelenlegi helyzetéről és feladatairól.

Az igen élénk vitában fel szólalt Siklós János, az MSZMP Csongrád megyei bizottságának titkára is, valamint kifejtette véleményét

Diószegi András, B. Nagy László, Sükösd Mihály, Kiss Tamás, Kiss Ferenc, Weber Antal, Pándi Pál, Gondos Ernő, Illés László, Cine Mihály, Komlós János, Király István, Komlós Aladár, Nyíró Lajos, Gyurkó László, Koczás Sándor, Rajk András és Tóth Miklós. Az egész napon át folytatott tanácskozást végül Tóth Dezső foglalta össze, majd Szabolcsi Miklós, a Magyar Írók Szövetsége kritikai szakosztályának elnöke mondott zárszót, amelyben — az országos tanácskozás valamennyi résztvevőjével egyetértésben — igen hasznosnak értékelte a kétnapos találkozót.

A Budapesti Nemzetközi Vásár bejárata a Vorosilov út felől.

(Enyedli Z. felv.)

Több szegedi üzem is elküldte termékeit a nemzetközi vásárra. Képünkön szegedi szőnyeget láthatunk a könnyűipari pavilonban.